

Решение на Съда (голям състав) от 9 април 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-85/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Членове 9 и 11 — Национално законодателство, което допуска включването на данъчно незадължени лица в група от лица, които за целите на ДДС могат да бъдат разглеждани като едно-единствено данъчнозадължено лице)

(2013/C 156/03)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: R. Lyal)

Ответник: Ирландия (представители: D. O'Hagen, G. Clohessy SC, N. Travers, BL)

Встъпили страни, подпомагащи ответника: Чешка република (представители: M. Smolek и T. Müller), Кралство Дания (представители: първоначално С. Vang, впоследствие V. Pasternak Jørgensen), Република Финландия (представители: H. Leppo и M. S. Hartikainen), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: H. Walker, подпомаган от M. Hall, barrister)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 9 и 11 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Национално законодателство, което допуска включване на данъчно незадължени лица в група за целите на ДДС

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.
3. Чешката република, Кралство Дания, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — RWE Vertrieb AG/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Дело C-92/11) ⁽¹⁾

(Директива 2003/55/ЕО — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 93/13/ЕИО — Член 1, параграф 2 и членове 3–5 — Договори, сключени между продавачи или доставчици и потребители — Общи условия — Неравноправни клаузи — Едностранна промяна от продавача или доставчика на цената на услугата — Препращане към императивни правни норми, предвидени за друга категория потребители — Приложимост на Директива 93/13/ЕИО — Задължение за съставяне на ясен и разбираем текст и за прозрачност)

(2013/C 156/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: RWE Vertrieb AG

Ответник: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 2 и, във връзка с точка 1, буква й) и точка 2, буква б), второ изречение от приложението, на членове 3 и 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — Тълкуване на член 3, параграф 3 във връзка с приложение А, букви б) и в) от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО (ОВ L 176, стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80) — Клауза, която дава възможност на продавача или доставчика да изменя едностранно цената на услугата, като се позовава на императивни правни норми, предвидени за друга категория потребители — Приложимост на Директива 93/13/ЕИО — Изисквания, свързани със задължението текстът да бъде ясен и разбираем, и задължението за прозрачност

Диспозитив

1. Член 1, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че тази директива се прилага спрямо клаузите от общите условия — съдържащи се в сключени между продавач или доставчик и потребител договори — които възпроизвеждат приложима към друга категория договори норма на националното право и за които разглежданата национална правна уредба е неприложима.
2. Членове 3 и 5 от Директива 93/13 във връзка с член 3, параграф 3 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и

отменяне на Директива 98/30/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че за да се прецени дали дадена клауза от общите договорни условия, с която дружество за снабдяване си запазва правото да измени таксите за доставката на газ, отговаря или не на изискванията за добросъвестност, балансираност и прозрачност, залегнали в посочените разпоредби, от основно значение е по-специално:

- дали в договора са прозрачно изложени основанията и методът на промяна на споменатите такси, така че потребителят да може да предвиди въз основа на ясни и разбираеми критерии евентуалните промени на тези такси. Липсата на такава информация, преди да бъде сключен договорът, по принцип не може да бъде компенсирана само с това, че в хода на изпълнение на договора потребителите ще бъдат предварително и своевременно уведомявани за промяната на таксите и за правото им да прекратят договора, ако не искат да приемат тази промяна, и
- дали при конкретните условия предоставената на потребителя възможност за прекратяване може да бъде реално използвана.

Запитващата юрисдикция следва да направи тази преценка, като съобрази всички обстоятелства в конкретния случай, включително всички клаузи в общите условия от потребителските договори, които съдържат спорната клауза.

(¹) ОВ С 211, 16.7.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Унгария) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Дело С-254/11) (¹)

(Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Местен граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки — Регламент (ЕО) № 1931/2006 — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Максимална продължителност на престоя — Правила за изчисляване)

(2013/С 156/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Страни в главното производство

Жалбоподател: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Отговорник: Oskar Shomodi

Предмет

Преюдициално запитване — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Тълкуване на член 2, буква а), член 3, параграф 3 и член 5 от Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за определяне на правилата за местния граничен трафик на

външните сухопътни граници на държавите членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 140), както и на други разпоредби относими към достиженията на правото от Шенген — Отхвърляне на молба за влизане на територията на държава членка, подадена от гражданин на трета страна в рамките на режима на местния граничен трафик, поради факта, че общата продължителност на периодите на индивидуален престой на заинтересованото лице в съответната държава членка за шестте месеца, предхождащи подаването на спорната молба за влизане, е надхвърлила максималната разрешена продължителност — Правила за изчисляване на максималната продължителност на престоя при режима на местния граничен трафик

Диспозитив

1. Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на разрешително за местен граничен трафик, предоставено при въвеждане от този регламент специфичен режим на местен граничен трафик, в предвидените от този регламент рамки и от приетото в изпълнение на него двустранно споразумение между съседната държава членка и третата страна, на която той е гражданин, трябва да може, от една страна, да се движи свободно в граничния район в продължение на три месеца, когато престоят му е непрекъснат, и от друга страна, да се ползва с ново право на тримесечен престой след всяко прекъсване на престоя му.
2. Член 5 от Регламент № 1931/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че прекъсването на посочения в този член престой настъпва с прелинаването на границата — независимо от честотата, включително многократно на ден — между граничната държава членка и третата страна, в която пребивава притежателят на разрешителното за местен граничен трафик, съгласно определените в това разрешително условия.

(¹) ОВ С 232, 6.8.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — Peter Sweetman и др./An Bord Pleanála

(Дело С-258/11) (¹)

(Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Запазване на естествените местообитания — Специални защитени зони — Проверка на въздействието на план или проект върху защитена територия — Приложими критерии за проверка на вероятността от отрицателно въздействие на такъв план или проект върху интегритета на съответната територия — Територията Лох Кориб — Проект за околновръстна пътна схема № 6, гр. Голуей)

(2013/С 156/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court